

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľky: **M. K.**, zastúpená Ing. M. B., bytom S. proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa, ústredie** so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, **o výšku sumy vdovského dôchodku**, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 23. júna 2009, č.k. 24Sd/316/2008-92, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 23. júna 2009, č.k. 24Sd/316/2008-92 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. z 22. októbra 2008, ktorým bola navrhovateľke zamietnutá jej žiadosť o zvýšenie jej vdovského

dôchodku podľa § 112 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Zároveň krajský súd nepriznal navrhovateľke náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom odporkyne a námietky navrhovateľky považoval za neopodstatnené, nakoľko nepreukázala, že by na účely určenia vyššej výšky jej vdovského dôchodku, priznaného rozhodnutím odporkyne, resp. jej právnej predchodkyne z 13. apríla 1957, mala inak hodnotiť dobu zamestnania jej manžela ako dobu zamestnania zaradenú v zvýhodnenej pracovnej kategórii, alebo, že by zle zistila vymeriavací základ, ktorý už bol posudzovaný v súdnom konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici č. 14C 141/1966.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka prostredníctvom svojej zástupkyne v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodu, že považuje výšku jej vdovského dôchodku za nedostatočnú, nakoľko po predložení jej potvrdení o odpracovaných dňoch sa predĺžila doba odpracovaných rokov z 30 rokov na 30,9 roka a po zaokrúhlení teda 31 rokov a že hrubá mzda získaná v rozhodnom období, ktorá bola zisťovaná v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici č.k. 14 C 141/1966, sa opravila len za päť rokov a mala byť v správnej výške 15.930 Kč, ako priemer za posledných päť rokov. Podľa jej názoru súd nevykonal dokazovanie v naznačenom smere.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil z dôvodov, že považoval námietky navrhovateľky za neopodstatnené. Ani po dodatočnom predložení potvrdenia z ČSD V., po získaní nároku 11.115 dní poistenia manžela navrhovateľky J., získal tento len 30 rokov a 165 dní dôchodkového poistenia, a preto rozhodnutie o priznaní vdovského dôchodku zostalo nezmenené. O zaradení manžela navrhovateľky do II. pracovnej kategórie nepredložila navrhovateľka žiadny doklad a toto sa nepodarilo zistiť ani u jeho bývalého zamestnávateľa s ohľadom na dobu, ktorá uplynula. Správnosť rozhodnutia o priznaní dôchodkovej dávky bola potvrdená aj súdom v konaní 14C141/66 z 9. decembra 1966, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2. apríla 1967.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Z podkladov je zrejmé, že navrhovateľka žiadala o prepočítanie sumy jej priznaného vdovského dôchodku po manželovi, na základe ňou predložených dokladov a výpočtov.

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporkyne, ktorým podľa § 21 ods. 1 zákona č. 55/1956 Zb. o sociálnom zabezpečení a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení bola zamietnutá žiadosť navrhovateľky o zvýšenie jej vdovského dôchodku.

Odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia Krajského súdu v Žiline z 23. júna 2009, č.k. 24Sd/316/2008-92, na ktorý zároveň odkazuje, nakoľko navrhovateľka v odvolacom konaní a ani v konaní pred súdom prvého stupňa ako aj v konaní pred odporkyňou nepreukázala, že by na účely priznania sumy jej vdovského dôchodku získal jej manžel 31 rokov dôchodkového poistenia, ale získal len 30 rokov a 165 dní dôchodkového poistenia. Taktiež ani odvolaciemu súdu nepreukázala svoje tvrdenia, že by mal byť pri výpočte výšky jej vdovského dôchodku priemerný zárobok vo výške 15.930 Kč a nie priemerný zárobok, ktorý bol ustálený v súdnom konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici v č.k. 14C141/66.

Z tých istých dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne z 22. októbra 2008 je v súlade so zákonom, a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnej

navrhovateľke nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.) a odporkyňa nemá právo na náhradu trov konania.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. novembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková